

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint A nyílt tér sora 1 korona</p>
--	--	---

Vörös május.

(dr. p. i.) Csak tegnap volt s mégis milyen régen, esztendő, száz évek-re elég diadal, összecsuklás, öröm-mámor, könny, remegés, halál torlódott a tegnapi, vörös zászlós, május elseji internacionale és a ma közé. A felvonulók lövészárkokban fekszenek Ypernél, Augusztownál, a Kárpátokon innen és túl, a marseillaise helyett ágyutorkok dörögnek s a zászlók vöröse vérben folyik keresztül a földön.

Amit összekovácsolt a dal, szétfujta, mint aszott szalmát a háború vihara. Sokaknak öröm, többeknek sirás, hi-vőknek reményük-vesztés, megcsalás, kiábrándulás, hitetleneknek millió „úgy-e”, millió „megmondtam.”

Hát örülni ma betegség, bizonygani csak a pudvás lelkek tudnak, sirni van elég, de nem kell élöket siratni, kell könny a holtaknak, sokan vannak, gazdalkodjunk a könnyel, egy cseppje ide, másika oda, mindenhova jusson.

De a májust nem kell megsiratni, a vöröset sem. A világ minden könnye se mossa fehérre a zászlókat, amik ma nincsenek, előbb magához feketéi a föld a vörös vért. Nem, nem könnyek mossák, sem a világ minden

vizei, a napon kell kifehéredniök, mint az almafa virágjának. A vörös alól az élet csalja ki a fehéret, mely nem ellenség felé lobog, nem megadást bókol.

Ó, vörös zászlók, fehéredni vágyók, a ti színeteket is beitta a föld, feketébb lett tőle s minden testvéretekre, ellenségtekre, rátok maga színét írta. Van-e még zászló, nem fekete? Van-e még, melyet hordozói vére feketére nem szentelt, mások vérével gyászra nem busított? Mi haszna, ha kibuggyan itt-ott a fehére, a vöröse, zöldje, feketék a zászlók a sárgák is, a kékek. A vörösek még feketébbek.

Mert lelkekből vetődik szín az árbocra ábdált cifra, szent rongyokra. A mult színe, meg a jövőé, fölöttük a máé. S a máé feketébb a lelkek gyászánál. S minden szín alatt ott sir, ott vár a fehér, akár a lelkekben.

Azért a zászlók színén senki se örüljön, senki se zokogjon, csak a fehéret várja, jönnek, a májusi felhők hozzák a hírt róluk. Csodálkoztok, hogy elvesztek a vörösek — mondom, mind feketében gyászol — ne csodálkozzatok, nem örökkévaló a zászlók színe, egyik hosszabb életű, a másik egy napos, mindegyikben örökkévaló csak a fehér.

A vöröset nemzetire váltotta a vi-

lágészszakadás, ide is, oda is vitt egy foszlányt belőle, sárgára oldotta, kékre süritette, — legvégül mindet feketébe vont.

A vörös zászló vértünk mutatta, az egyszínűt, egy fajtát a vére egyszínűvel akarta egy akolba teregni az egy-emberiséget.

Aztán jött a vértünk, széjjel-tízött minket, egymást fenyegető, sokszínű zászlókra oldotta az embert. Hogy nem egy a vértünk, se öröme, se sírása, se lángja, hidegje. Más szagu a földünk, kenyérünk más izü, más párákkal terhes a levegőnk, más színekkel áldott a vízünk, más ölelésünk, más a haragvásunk, más asszonyaink öle, csókja, más gyermekeink gögicsélése, más a házunk, hazánk, ölbéli testvértünk, vértünk

Hát ez a valóság tépte szét a vörös zászlókat, ölte meg azok dalát, — de ne örüljön, ne is sirjon senki, nem ölte meg az internacionálét. Csak a színe volt hamis, meg a gyökere hazug, maga szent reménység, boldog bizonyosság. Jön az internacionálé új, fehér zászlókkal. Nem a munkások, proletárok, de a minden ember internacionáléja. Nem a véren épülő, hanem a lelkeken. Nem a vérével testvére embernek az ember, de a lelkével, annak is áldott, boldog,

Dal a boldogságról.

Ajánlás:

*Ezt is mint a többi:
néki irtam, aki so-
hasem volt más hoz-
zám mint: drága jó.*

Az a sok újult győtrődés, kínos harc,
Mind eltűnik, mint testetlen árnyék...
S mintha rózsaszirmok puha szőnyegén,
Tündérorségben, kék tó mellett járnék:
Amikor várlak... amikor várlak...

Diadalos, nagy zengő tavasz ragyog...
Zuhognak felém, dús melódiák...
S amerre nézek, amerre látok,
Az egész világ csupa egy virág...
Amikor látlak... amikor látlak...

Németh Böske.

Gyerekek és felnőttek.

I.

Hát ez egy nagyon igaz kis történet... olyan kedves, mint ez a friss őszi tavasz... A gyerekek... hm!... hogy is kezdjem csak?... ja igen! a gyerekek eljöttek hozzám vizitbe ketten... Egy kis szőke piros leány, meg egy kis barna fiú; — az idejük körülbelül egy-orma, úgy 15 éves lehet mindegyik.

A gyerekek tegezik egymást, de nem rokonok, hanem kicsiségüktől kezdve pajtásoknak. Most ahogy eljöttek hozzám, nagyon jól mulattam rajtuk. Már azt hittem, nem is tudok szívből kacagni, ez a sok baj-bánat valahogy nagyon erőltetett változtatta a nevetésemet. De most az egyszer bizony tudtam könnyedén, derűsen, igazi jókedvvel nevetni aranyos, drága gyerekek visszalopták szívembe a vidámságot! Igaz csak rövid időre, de visszalopták mégis. Most a gyerekek házasságról beszéltek vélem — s én velük. Elmondták, hogy ők Pesten lesznek ezredorvosok; igen! nem máshol, csakis Pesten és nem mások, csakis ezredorvosok. A kis lány tréfásan pittyeszti ajkát s úgy mondja a kis természetű fiúnak: — Talán majd a zsebbe duglak s úgy vislek mint férjemet! A fiú pedig határozottan felelt: — Azt nem! hanem majd én levágom a cipőd magas sarkát és akkor te sem lész nagyobb, mint én!

— Így megegyeztek a termetre nézve. Most jön a vendég hívás: engem meginvitálnak magukhoz Pestre, mikor ők ezredorvosok lesznek. S ők azt is megígérik, hogy férjhez adnak! *Ők engem!* Igen... Mikor pedig illendően tiltakozom ama túlkésőn költendő házasságom ellen, akkor megígérik, hogy egyéb szórakoztatásomról gondoskodnak, csak menjek el hozzájuk! Igen ám, de baj van! Mert én megvagyok hívva még egy helyre Pestre, aztán oda szívesebben is mennék, mert hát... mert hát... Jó; mégis beleegyeznek abba, hogy legalább fele időt náluk töltsen. Rendben van. A jelenről is szó esik. A fiú elme-

nőben van vissza oda, ahol tanulmányait folytatja. Az írásról is szó jön. — Szokatok egymásnak írni gyerekek? — kérdezem őket. Óh igen! szorgalmasan! — feleli a kis fiú. A kis lány megint ugratni akarja: De milyen csúf levelezőlapokat ír! — panaszkodik. A fiú röktön leint: — Ne beszélj! legutóbb is egy kifogástalan angol lapot küldtem! — De milyen volt amit azelőtt küldtél! — replikáz a kis lány; — nem előbb az uccán is azt apprehendáltam? Mindegy; azért az a vége minden ugratásnak, hogy a kis lány és a kis fiú a legnagyobb békében és barátságban távoznak tőlem együtt. S így is van ez rendjén. Az én szívemben tavaszi napok derűje sugárzik amint visszagondolok erre a látogatásra. Aranyos gyerekek, akik házasságosdít játszanak!

II.

Na és most hadd jöjjön a felnőttekről szóló írás is.

A felnőttek t. i. most háborúsdi játszanak. De az ő játéku borzalmas, lelketrázó és végzetlenül szomorú! A nagy fiukat most elviszik mind mind a háborúba s a nagy lányok mind imádkoznak, félnek, remegnek és sirnak a nagy fiukért. Meg az asszonyok is férjeikért. Meg az anyák is a gyermekeikért. A felnőttek játéka borzasztó, — ez vérbe megy, meg sok százezer ember életébe. A felnőttek most úgy játszanak, hogy pusztítják egymást. Aranyos gyerekek milyen jó néktek, hogy nem egészen értitek ezt a játékot s hogy még nem keveredhettek bele.

Aranyos gyerekek, tudjátok-e ti, hogy mi

szütleányos, tiszta szent fehérségével. A szeretet internacionáléja jön. Egyszer-e, tiszter-e tépi még szét gyűlölködő színekre, egymást gyilkoló emberekre a Sors a világot, — az internacionálé jön; egyszer-e, tiszter-e válnak még feketére mind a sokszínű zászlók, a fehérek napja közeledik és semmi sem tudja visszatartani.

Épen a vértünk más és senki se fogja világ végéig sem ugyanolyanra kihígítani, vagy sűríteni. Apját, anyját ki cseréli másra? Fajtáját, multját, gaz, ki megtagadja. Minden sokszínű bennünk, minden szétválaszt, csak lelkünk köt össze, annak is legbenső, áldozni éhes, szerelemmel áldott, szerelemre vágyó, májusi hangulata.

Emberek, bontsátok ki lelketekeket a fekete zászlók, sokszínű zászlók alól. Hadd csókolja meg benne az ég májusa a májust.

Öröktől fogva ott vár születésre a megváltó szeretet, a fehér internacionálé, a fehér májusi. Bontsátok ki lelketekeket, mondjátok: »megszületett.«

Tavaszi elején.

A szomorú, szürke fellegekkel telt téli hónapok után vidám, barátságos, napfényes tavaszi ég mosolyog reánk. Ennek a drága, szeretett évszaknak, a tavasznak talán még sohasem örült annyira az emberiség, mint az idei háborús évben. Amióta a tavasz első aranyárga sugara a magas égből le-tündöklött hozzánk, azóta mintha valami boldogabb, kedvesebb hangulat fogta volna el az emberiséget.

A háború vérpatakja hőmpölyög, a kegyetlen véres harcok tovább dülnek és mi, akik itthon vagyunk, ma mégis másképp nézzük a háború hullámzó

eseményeit, mint néztük a komor, szürke téli hónapokban. A tavasz lágy fuvalma, a tavaszi napsugár egy új zsenge növénykét csalt ki a földből, a béke virágját. Az egész világon, mintha egy csapásra terjedt volna el, valami békehangulat lett urrá. A nagy harc változatlan hevességgel folyik tovább és a népek e heves harcok alatt már érzik, hogy békére van szükségük.

Igaz, hogy mindenki más szempontból vágyik a békére, de az általános békehangulat mindinkább érezhetővé válik.

Ellenségeinknek kell a béke, mert már érzik, hogy a harcot, amit kezdték, nem soká bírják. Oroszország hadserege már munició és fegyverhiányban szenved. A híres rohamok melyeket öt-hatszoros rajvonallal intéz ellenünk az orosz, ma már sokkal gyöngébbek, mint eleinte azért, mert a hátsó sorok fegyver nélkül indulnak rohamra és csak az elesettek és sebessültek fegyvereivel tudják fölszerelni magukat. Franciaországnak municiója még csak volna, de embere és emberanyaga nincs már több, hiszen a francia kamara már a 17 évesek behívásáig elrendelte. Anglia viszont nagy csalódása miatt szeretné már a békét. Anglia ugyanis azt hitte, hogy a háborút páholyból fogja nézni, de a német blokády folytán saját testén érzi a háború veszedelmeit. Az ántánt három nagyhatalma tehát megalégtelte a háborút, azért hajlik a békére.

De mi is nyugodt öntudattal és fölemelt fővel barátkozhatunk meg a béke gondolattal. Mi nem akartuk ezt a háborút. Ezt csak ránk kényszerítették. Sem mi, sem nemzet szövetségeseink hódítani nem akartunk és nem is akarunk. A világháborút nem mi idéztük föl, de a helyünket megállottuk.

nagyok, meg szeretnénk magunkat beledámodni a gyermekkorba, hogy feledjük ezt a rémidőt. Mi nagyok meg gyermekeknek képzeljük magunkat, drága boldog kis együttlétek alkalmával, aztán »csip-csip-csókat« játszunk, meg selypítve ejtjük ki a szavakat kószakarva. Pöszölünk, mintha gyermekek volnánk, kicsufoljuk egymást tréfásan veszekedve, úgy mint ahogy ti szoktatok, ahogy mi is szoktuk a tündér-édes gyermekkorban, amelyet szeretnénk visszateremteni valahogyan újból.

Igen, mi felnőttek — szegények — szeretnők magunkat gyermeknek játszani. Sokszor egy-egy drága pillanat el is hiteti velünk, hogy azok vagyunk, de a kegyetlen valóság újból felráz bennünket a szép, tünde álomból! Pedig milyen jó is gyermeknek lenni. Milyen jó... milyen édes... feledni egy percre mindent ami rossz. Szép halk melódiák régen halottak zsongását visszaidézni a szívünkbe.

Hát ez nem játék? Valahol messze, — vagy tán nem is olyan nagyon messze, — valaki elvan foglalva a hazával... valahol rá gondolnak erősen, erősen s felhangzik egy hangszeren halkán, finoman a »Lehullott a rezgő nyárfac... két könny is csillog valaki szemében s gyerekes bohó hittal, meggyőződéssel játsza a nótát... azt tudva, hogy akire most gondol, annak meg kell azt éreznie, hogy ezt a nótát most neki játszáik valahol... ennek minden hangja az övé... csak úgy mint mikor együtt voltak utoljára s bucsuzóra játszotta valaki, s mikor odaértek: »Egy levélre rá volt írva rózsámtól az üzenet... mindketten dudolták... mindketten érezték azoknak a következő szavaknak nagyságát... a rideg, kegyetlen valóságot. Mi-

ért is kell mindennek ami szép volt, elmúlni? Oh pedig milyen gyerekek voltak úgy együtt... Hogy tudták egymást kicsufolni tréfásan! hogy tudták enyelegni vidám bohó kedvvel, hogy tudták egymást szeretni... Mintha sohasem jött volna el a válás ideje. S az álmuk, az édes feledhetetlen álmuk finom csipkekendője elrongyolódott a való tiszkebokrán. Nem lesz többé tréfás harag. »Add vissza a babaruhámat.« Nem lesz duzzogva elfordulás és kacagó vidám béke? Semmi? csak ideges remegés: jaj! nincs-e baja?! gondol-e rá? szeret-e még? kinek a kezét cirógatja, csókolja most? Ki simítja végig a homlokát puha kézzel, amikor panaszkodik, hogy ideges, hogy fáj a feje? Ki tudja még olyan szépen lélekből, minden közönséges nűánsz kizárásával szeretni? Ez az egy pont, ez az egy felelet rá a megnyugvás: *senki sem*. Bárki jőjön utánna, az ő helyét nem foglalják, *nem foglalhatják el!*... nem tudják elfoglalni. Megmutattak az évek, amelyek elszállottak volt felettük... s a kis semmi-ismeretségek, amelyek nyom nélkül tűntek tova a feledésbe... Mind... A nagy világrengető förteteg, a csudás rohanó idők nagy szenzációk, véres igazságok, roncok, pusztulás. leégett falvak, emberfeletti fáradtságok, nélkülözések, halálveszedelmek, mind-mind nem bírták belőlük kiölni: a Szépet, Igazt! — csak jobban beléjük gyökerezették.

Megint csak azok voltak... gyerekek voltak... s mindig is így marad ez, sohasem lesz most már másképp... soha sem. Így lesz.

Felnőttek, szegények, bohók, csacsik, akik szeretik magukat gyermeknek játszani!

Németh Böske.

Bebizonyítottuk, hogy a kettős szövetségnek elegendő ereje és így elegendő joga is van ahhoz, hogy fönnáljon, hogy önálló politikát üzzön, hogy éljen és pedig függetlenül éljen. Nemcsak föltartóztattuk a két oldalról jövő hatalmas támadásokat, hanem mélyen benyomultunk ellenséges területre, birtokunkba vettünk termékeny és őrtékes részeket az ellenség földjéből és ezzel a háboru mérlegét a mi javunkra billentettük. Egyebet pedig nem akartunk. Nekünk tehát jogunk is van beszélni a békéről. A harc itt már céltalan. Az ántánt beláthatta, hogy minden erőfeszítése hiábavaló, bennünket megtörni, kiéhezteni nem tud.

Igazi őszinte emberi gondoskodás és érzés tehát az, amely a békét kívánja, a békét óhajtja. Nekünk, akik a kultúra nevében, a kultúra zászlójával mentünk a harcba, nekünk ma már szabad a békéről beszélni.

De ha ellenfeleink még tovább akarnak kísérletezni, még ismételni akarnak hiábavaló próbálkozásait, ám tessék, mi bátran és nyugodtan állunk elébük. Béke után sóvárgunk, de nem a »korai béke« után; egyelőre tehát megfogjuk fegyvereinket, jól fogunk célozni, hatalmasan fogunk sujtani s akkor a béke eljön, amint egy jeles férfiú mondja: »eljön nem a koldus rongyos ruhájában szemlesütve, szegyenkezve, hanem frissen, lelkesen, elevenen, arculata ragyog, virágot ültet a hősök sírjára, megvigasztalva a jelent és minden ércnél erősebben biztosítja a jövőt.«

Tavaszi szellők járnak fölöttünk, tavaszi napsugár süt le reánk, talán e sugarak világosságot derítenek ellen-ségeink agyára is. Mindenkinek kell a béke, Magyarországnak azonban csak igazi béke kell, vagyis nyugalmas, tartós, konzolidált biztosítéka a mi jövőnknek!

A zalaiak segélyhelyén.

— Riport a Kárpátokból. —

Egy 48-as önkéntes-ismerősünk küldte a kárpáti harcterről ezt a színes, érdekes riportot:

Segélyhelyünk orvosokkal, medikusokkal, szanitécokkal, hordágyakkal és a genfi keresztresztes lobogókkal háromezer lépésre van a rajvonaltól. Dőledező viskó egy völgykatonában, ehová nem lehet a tűzéréség sem, de nem a Vöröskereszt miatt, hanem azért, mert előtte és mögötte is magas domb van. Széled patakocska csobog a viskó előtt.

Hajnali hat óra. A segélyhely mögött talán ötszáz lépésre most adta tűzéréségünk az első ösztüzet. Borzalmas rengés, az a hajnali földvészlet. Amikor belépek a segélyhelyre, a főorvos érdeklődik, hány fok a lázam. Ma már csak 37,5, jobban vagyok, mint tegnap, estére vissza is megyek a rajvonaltól.

A nyitott tűzhelyen nagy kondérban süstörög a tea, először ebből kap mindenki, aki a segélyhelyre kerül; a meleg tea a legfőbb jó, akár beteg, akár sebesült valaki. A tűzhely mellett az orvosos asztal. Kecskelábason két deszka. Egy medikus készíti elő a hőmérőket, két gyógyszerolga nagy kosarakat hoz be a málhás állatokról.

A segélyhely orvosfőnöke, egyik kitűnő zalamegyei civilorvos, három csillaggal. Leltár szerint átvész mindent, amit a hadosztály küld. Nem hiányzik semmi. Az egyik medikus szépen elraktározza az egész anyagot. A sarokban szénaágyon horkol valaki. A

segédorvos. Inspekciós volt az éjszaka. A másik sarokban három medikus kártyázik. Egy gyöngékedő tiszt levelet ír a padra kuporodva.

Bejön a szakács, hozza a reggelit. Fekete kávé rummal és sok cukorral. Elosztják az az alumínium poharakba. Jön be egy tizedes és jelenti:

— Sebesültet hoznak.

Bejön egy sebesültívő, mögötte egy hordógy letakarva, azután még egy sebesültívő. Leteszik a hordógyat.

— No, mi baj? — kérdi a főorvos.

— A rajnonalról hozzuk, át van löve a bal karja.

— Mi a neve? — kérdi az írnök.

— Kovács János, — feleli elnyújtott sóhajlással egy hang.

— Honnét való?

— Zalagógánfáról, — nyögi már alig hallhatóan.

Azzal már velkóztetik is. A ruhája sár és vér. Az ingét ollóval vágják le róla. A beteg teát iszik, egy medikus mossa a sebet. Hamar jódinktúrát, gézt rá s egy kötést. Készen van, vihetik a kocsiira!

A teás csészét visszaadja, a nevé s a faluján kívül egy szót sem mondott s már viszik is ki.

A sörkájára jön egy cédula, rajta van a a neve, a baja és kogy kocsin szállítandó. Két-három hét múlva semmi baja.

A segélyhelyen beírják egy noteszba a nevét, utána kézmosás, folytatják a reggelit.

Jön egy tábori csendőr a rajnonalról. Öszszecsapja a sáros csizmáját.

— Alázatosan jelentem, az első zászlóaljából huszonnégy gyöngékedő.

— Urak, lássunk a munkához! — mondja a főorvos.

A parti abbamarad. — Mindenki beteget vizsgál.

Jön az első. Fagyos a lába, de nagyon kis mértékben. Jódal bekenik. Kétnapi szolgálatmentesség. A második. Láza van. Fáj a melle. Megméri a lázat: 38,2 fok. A hadosztályhoz megy. Onnan a kórházba. A következőnek nyílt sebe van a bal kezefején. Friss költést rá. Szolgálatképes. A negyedik egy hétig fektet künn a lövészárokban. Két napi pihenő, azután újra megvizsgálják.

És így tovább, a tizenhatalcadikig. Ekkor megint sebesült hoznak. Ennek is karlóvése van. Azt mondja, először Szerbiában volt, de örül neki, hogy erre is járt. Nem járhat. Bekötözik. Elmegy a hadosztályhoz. Tovább jönnek a gyöngékedők. Kilenc órára elintézik mindent.

Féltizkor jön egy lovasküldönc: egy medikus menjen ki a rajnonalba, a zászlóaljparancsnok hívja. Egy cvikkeres fiu hamar pakkol, egy gyógyszerrel vele s egy fegyveres katonával elindulnak. Ugylátszik, a törzsnél van baja valakinek, aki nem akar bejönni a gyöngékedőbe.

Azután megint sebesült jön, később újra beteg. Csaknem minden sebesült karlóvés, vagy láblovés, esetleg schrapnell a karon.

Jön egy hadnagy. A tiszt szolgája kíséri. A szeme csillog a láztól. A ruhája csupa sár. Valóságosan leroskad egy székre. Tizenöt napig fektet a lövészárokban pihenés nélkül. 38,7 tized a láza. Levetkőzik, úgy kell megmosni. Az inge csupa rongy. Kap egy másikat.

— Elmegy a hadosztályhoz, — mondja a főorvos.

Addig nem akarta otthagyni a századját, amíg tűzvonalban volt. Most azonban tartalékba rendelték a századot és ezért jött beteg jelenteni... Talán már későn is.

H I R E K.

— Nyilatkozat. Minden félreértés elkerülése végett ezennel kijelentem, hogy a sümegi városi katonai kiegészítő kórházban gyógykezelt sebesült és beteg katonák élelmezésének vezetését nagyságos Dr. Kelemen Károlyné urasszony, a sümegi jótékony nőegyesület elnöke, a mai nehéz viszonyok között, az én kéresemre volt szives elvállalni s amely f. é. március hó 16-tól fáradságot nem ismerő odaadással és buzgósággal teljesít is, amiért öngnagságának ez uton is mélyen érzett hálás köszönetemet nyilvánítom. — Sümeg, 1915. május 1. Dr. Lukonich Gábor kórház igazgató, főorvos.

— Megyei közgyűlés. Zalavármegye törvényhatósági bizottsága május 10-én rendes közgyűlést tart. A közgyűlésen felveendő tárgyak 116 pontban vannak megállapítva. Sümegre érdeklő csak egy pontban szerepel és pedig: Sümeg képviselőtestületének határozata a községi szervezési szabályrendelet módosítása tárgyában.

— Községi gyűlés. Sümeg község képviselőtestülete f. hó 2-án fél 11 órakor rendkívüli gyűlést tart, amelynek tárgyai: 1. Illetőségi ügyek tárgyalása. 2. A fogyasztási cikkek hatósági árának megállapítása. 3. Indítványok.

— Buzaszentelés. A szokásos buzaszentelés, mely szent Márk evangéliumának emlékére ünnepélyeshez van kötve, folyó hó 25-én volt megtartva. A körmenetet főtisztelendő Somlyai Ambrus plebános-helyettes vezette.

— Lesz Sümegen liszt. Farkas István főbíró hatóságos támogatásával Böhm és Keppich helybeli gőzmalom tulajdonosok örülés végett kaptak 5 vagon búzát, 2 vagon rozst 50 mm. árpát, 9 vagon kukoricát; azonkívül 1 vagon hatósági lisztet. E szerint rövid idő alatt forgalomba kerül a helyben megőrt liszt és így nem kell félni attól, hogy rövid időn belül liszt mizéria álljon be Sümegen és a járásban.

— Difteritisz járvány. A difteritisz járvány Ukkon és Gyömrőn fellépett. A hatóság minden intézkedést megtett a veszedelmes betegség elnyomására.

— Új sebesült szállítás. Mult hó 25-én ismét 12 sebesült érkezett Sümegre. A sebesülteket részint az ovodában, részint a városi kórházban helyezték el.

— Tüzek. Április 13-án déli 12 órakor kigyulladt Kulcsár János sümegi lakos községi erdőudvarának hátsó részében, a kertben összerakott szalma-boglya. A tüzet Kulcsárnak 5 éves fia játékközben gyújtotta meg. A kár jelentéktelen, azonban elég figyelemztetés az a szülőknök, hogy gyerekeik elől rakják el a gyújtót.

Április hó 3-án Németh Lajos kigyőrői lakos felszere kigyulladt. A tűz tovább terjedt úgy, hogy leégett a lakoszoba, konyha, kamra, 4 szekér szalma, 5 szarvasmarha megpörköldött, még 4 serítés a tűz martaléka lett. A ház hozzávetőleges értéke 4084 K. A ház biztosítva volt.

— Adjunk a beteg katonák részére! A vöröskereszt kérelmére a helybeli vendéglősöknél elhelyezett perselyekben 1915. április 27-ig ujabban találtunk: Berger Sándor 6 K 16 fill., Horváth József 5 K 70 fill., Neumark Mihály 5 K 42 fill., Veisz Ignác 4 K, Halász Kálmán 4 K, Wirth Jakab 3 K 40 fill., Kovács Vilmos 2 K 03 fill., Urr János 1 K 33 fill., Mesterházy Sándor 1 K 16 fill., Rosenthal Adolfnál 75 fillér, összesen 33 K 95 fillér. Köszönet az adományért és a gyűjtéssei fáradozó uraknak. Sümeg, 1915. április 29. özv. Tóth Lajosné pénztáros, Bánfi Alajos elnök.

— Köszönet. A helybeli hadikórház részére a mult héten adományoztak: Vendel Jánosné 6 Kt, Külley János (Gógánfa), Süvegh Jánosné, Novák Károlyné, id. Dörnyei Dénesné élelmicikket. — Továbbá a kórház kertjében levő földet díjtalanul felszántotta Nagy Gyula. A veteményezésben még a mult lapban említettek kivül segédkeztek: Dara János s Gazdag Dezső realisk. tanulók. A virágos kertet rendezték Jámber Miklós vezetése mellett: Gaál Anna és Tóth Bözsi. — Derék sebesült a mult lapban Tóth Lajosnak van szedve; Tál Lajos az illető. Az ő példáján felbuzdulva, több sebesültünk is szivesen segédkezik egymás teendőben. — Mindenért köszönet. — Kérünk palántát — Dr. Kelemen Károlyné.

— Adakozás. A sümegi vöröskereszt egyesület céljaira adakoztak: Zalagógánfa községből: Ágoston István bíró 2 K, Nagy Ferencné 5 K, Kumper Arthurné 2 K, Marton Elek 2 K, Bukács József 40 fill., Bujtor Ferenc 20 fill., Kuzsics Ilona 5 K, Dajka Sándor 40 fill., Bán Géza 1 K, Tóth Lajos 2 K, Horváth Lajos 40 fill., Ihász Gábor 40 fill., Csondor József 20 fill., Horváth József 20 fill., Magyar József 10 fill., Ughy József 1 K, Pér György 40 fill., Forintos Károly 40 fill., Sebestyén Imre 1 K, Fogyasztási szövetkezet 3 K, Tóth György 40 fill., Farkas József 40 fill., Domján Pál 40 fill., Horváth Lajos 1 K, Zábó Gyula 5 K, Huszár Gyula 4 K, összesen 38 K 30 fillér.

— Élelmi szereket adtak: Serman Jánosné, Marton Sándor, Zábóné, Fiser Istvánné, Sebestyén István, Fehér Ferenc, Gombás János, Takács János, Kiss Ferenc, Kocsis József, Varga István, Somogyi János, Lábodi István, Párizs Ferenc, id. Póri József, Pusics János, Hompan Jánosné, Tóth János, Tóth Imre, Nagy János, Marton József, Lendvai Józsefné, Németh Mihály, Rózsa János, Dancs Mária, Nagy István, Sebestyén Jánosné, Szabó Ferenc, Simonyi Ferenc, Sebestyén János, Szabó István, Andó György, Dancs Imre, Ugi János, Kuti Ferenc, Barát János, Sós Roza, Sebestén István, Tóthné, Szűcs József, Sebestén János, Pilipár József, Sebestén József, Lakat József, Geiszt József, Serman Roza, Dömötörné, Sebestén Józsefné, Lendvai János, Bene József, Péter József, Helbek Ignác, Takács Zsigmond, Marton József, Molnár György, Fehér Gyula, Varga Teréz, Bene István, Sebety József, Sebestén Gábor, Ugi Sándor, Rátosi István, Regner Antalné, Tóth Jánosné, Bene György, Nagy József, Molnár György, Kocsis István, Márkus István, Nagy István, Szűcs János, Simon József, Bene János, Pintér József, Márkus Péter, Gelencsér Péter, Lábodi János, Öveges Károly, Varga Ferenc, Kurucz János, Dömötör János, Marton Jánosné, Szaka József, Horváth József, Sza János, Simon György, Ugi Ferenc, Takács Ernő, Hertelendi József, Bene Jánosné. Folytatjuk. Sümeg, 1915. április 30. Scholtz Károlyné, Bánfi Alajos elnökök.

— Tilos a postautalvány szelvényére írni. Legujabb rendelet szerint tilos a postai utalványlapok és szállítólevelek szelvényét írásbeli közleményekre használni. A föladó nevé s lakásán, valamint az összeg feltüntetésén kívül a szelvényen más írás nem szerepelhet.

— Szénkéneg. A sümegvidéki gazdák raktárába a szénkéneg megérkezett. A gazdák a szokott időben, hétfőn reggel vitethetik.

Felelős szerkesztő: Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

Berson

Summaryarók
a legjobb.

Gulliver

A prima
kucskuk
cipősarok

kucskuk sarok
kirdiya

Gombóci előző, meri kucskukból készült.

Hirdetéseket

jutányos arakon elfogad

a kiadóhivatal.

ÚJ SZABÓÜZLET!

Értesitem Sümeg város és vidéke uri közönségét, hogy jó hírnévnek örvendő

szabó üzletemet

Csabrendekről Sümegre helyeztem át. Kérem a n. é. közönség további b. pártfogását. Tisztelettel

GRÜNBAUM GUSZTÁV

ferfiszabó, Sümeg. (Eitner-féle ház.)

Nagy választék szövetekben!

Fontos! Nélkülözhetetlen! Nagyszerű!

Gezdeségoknak, géptulajdonosoknak kevés pénzért finom

lisztet készítő malma lehet

Új malomjárat!

Örökökvek, sikszitával együtt szerelve

a járat nagyság szerint

darál óránként 100--800 kilót

finom lisztet készít ó-ként 20-140

Tökéletes kézidaralók svéd

marokrakó és kéveköto ara-

togépek.

KELLNER és SCHANZER BUDAPEST

Kálmán-utca 3.

M EGÉRKEZTEK

a legújabb divatu bécsi
NŐI KALAPOK,

melyek a legnagyobb választékban és jutányos áron kaphatók:

Szijártó Györgyné
női kalapüzletében,
= Sümegen. =

Nagy választék gyaszkalapokban.

Átalakítások elfogadtatnak.

A nagy háboru

írásban és képpen

füzetenként 40 fillérért kapható

Horvát Gábor

könyvkereskedésében, Sümegen.

Ajánljuk világhírű és kiváló **MAGÁN-JÁRÓ** és vontatású gőz- és benzin

cséplőgépeinket.

Magánjáró

kötő- és fűrészelő gépeket, közép és magas nyomású nyersolaj-motorokat,

szalmapréseket.

KELLNER és SCHANZER BUDAPEST

Kálmán-utca 3.

A

„PEROCID“

a peronospora elleni védekezésben felülmúlja a **r é z g á l i c o t.**

Az összes peronospora elleni védőfolyadékok között a **legmegbízhatóbb, legolcsóbb és legtökéletesebb.** — Részletes ajánlatokkal szolgálnak a vezérelárusítók: =

SCHWARCZ és TAUBER
nagykereskedők, NAGYKANIZSA.

Mielőtt

bármelyik új épületét betetőznék vagy használnak pótlásába belekapna, kérjen a lakóházak, istállók, kamara, pajta, ólak és egyéb épületek befödésére szolgáló kátrányos és meszelnivaló aszfalt bitumen köfedélemmezéből mintát, mely még a legolcsóbb zsuppnál is olcsóbb, de amellett emberéleten át eltart. Hogy biztos és célszerű, kitűnik abból, hogy tűzbiztosítása a cserépnél is olcsóbb, sőt mert könnyű tető készül belőle, vékonyabb fal és könnyebb gerendázat szükséges, tehát ez is nagy megtakarítás. Bárkinek szívesen nyújt felvilágosítást s ingyen ad mintát

Würzburger Jakob nagykereskedése

S Ü M E G E N.

Orvosok

bizonyítják, hogy a legkitűnőbb köhögés elleni gyógyszer

☒ **Kaiser-féle** ☒
☒ **Mell-Karamellák** ☒
a „3 fenyővel“

MILLIÓK használják

Köhögés

rekedség nyálkaság, katarus, fájó torok, számarhurut, valamint elővigyázatból megfűlés ellen, legcélszerűbb minden **harcosnak!**

6100 közjegyzőileg hitelesített bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól bizonyítják **biztos hatásukat!** Étvágygerjesztő, jóízű bonbonok. 1 csomag 20 és 40 fillér, doboz 60 fillér. Háborús dohoz 30 fillér.

Kapható **M. KOSSA GUSZTÁV** gyógyszer-tárában Sümegen.

Valamint minden gyógyszer-tárban.

P A P I R szalvéták

fehér és színes
100 darab K 1.50-től
K 3.50-ig.

Kapható: Horvát Gábor
papirkereskedésében Sümegen.